

derede til 3,500,000 Kr., og Skove til 3,600,000 Kr. Det er 7,100,000 Kr., og 1, pro mille deraf er 7,810 Kr. Han faar altsaa i alt en Skat af 28,420 Kr., medens hans gamle Skat var 18,300 Kr. Han faar altsaa et Tillæg af 10,120 Kr. Den anden, B, svarer en Gammelskat af 8,700 Kr., en Land- og Ligningsskat af 3,000 Kr., en Bygningsafgift af 450 Kr. Hans nuværende Skatter ere altsaa i alt 12,200 Kr. Efter de ny Love vil hans Indkomstskat, naar han ansætter sin Indkomst til 208,000 Kr., være $2\frac{1}{2}$ pCt. deraf eller 5,200 Kr. Hans Formue er $8\frac{1}{2}$ Mill. 0,6 pro mille deraf er 5,100 Kr. Hans Ejendomsskyld er 1, pro mille af 3,500,000 Kr., altsaa 3,900 Kr. Hans Skat bliver saaledes 14,200 Kr. Hans tidligere Skat var 12,200 Kr., han faar altsaa en forøget Skat af 2,000 Kr. Han slipper med andre Ord forholdsvis naadigt, dog ikke saa naadigt, som han efter forskellige tidligere Beretninger menes at ville gøre det.

Nu kan man sige som saa: Ja, det er Statsskatterne, men maa vi saa ogsaa høre, hvorledes det stiller sig med Kommuneskatterne. Dertil maa jeg svare, at det er umuligt at regne ud i Øjeblikket, kun det kan man sige, at Kommuneskatten saavel for A som for B bliver større, end den hidtil har været. Det kommer ganske simpelt af, at da disse to Mænd have ret betydelige Ejendomme i forskellige Kommuner uden for deres Opholdskommune, vil denne komme til at afgive meget store Beløb til Erhvervs-kommunerne. Som Følge deraf vil Skatten i Opholdskommunen blive større. Nu vil man maaske indvende: Ja, men Kommunerne faa jo et Statstilskud, som paa den anden Side vil lette Skattebyrden. Ja vel, men bortset fra, at dette Statstilskud ikke er meget stort — jeg tror, det er 5 pCt. af Kommunernes Budgetter — vil det ikke komme disse Kommuner synderlig til gode, fordi de ere ret velhavende. Vi uddele jo de halvanden Mill. Kr. efter en Beregning over Kommunernes Udgifter til bestemte Formaal og Kommunernes Bæreevne, og deres Bæreevne bedømmes igen efter den Formue- og Indkomstskat, som i dem svares til Staten. Nu er det klart, at naar Kommuner have to saa formuende Folk som A og B, vil deres Bæreevne være meget stor, og følgelig vil det Tilskud, de faa, blive forholdsvis lille. Man kan derfor uden bestemt at kunne sige, hvor meget de omtalte Mænds Kommuneskat

vil stige, dog ganske rolig gaa ud fra, at det ikke vil blive saa ganske lidt. For at komme til et nøjagtigt Resultat med Hensyn til de nævnte to Jordegodsejere, maa man altsaa forhøje de Tal, som jeg før nævnte, nemlig 10,000 og 2,000 Kr., en Del.

Jeg har villet oplyse dette, fordi der igennem Pressen, paa Møder osv. er gjort den Anskuelse gældende, at Skattelovene ville virke derhen, at jo mere Hartkorn man har, desto større Fordel vil man faa af dem. Denne Snak, som det jo i Virkeligheden er, gaar i Folk, fordi de læse deres Blade saa kritikløst og ikke sætte sig ordentligt ind i Sagen, hvad man jo heller ikke kan forlange af almindelige dødelige. De læse deres Aviser og tro hvert eneste Ord, der staar i dem. Nej, Forholdet er et ganske andet. Forholdet vil sikkert blive det, at for Landmænd, der sidde godt i det, for Landmænd, der ikke have store Behæftelser paa deres Gaarde, men maaske endogsaa have Formue, vil der ikke blive Spørgsmaal om nogen Lettelse ved Skattelovene. Anderledes derimod med de Landmænd, der intet eller saa godt som intet eje af deres Gaarde, fordi de have dem prioriterede op over Skorstenen. De ville faa en Lettelse, men det er jo dog egentlig ogsaa ganske naturligt, naar man overhovedet vil ind paa en retfærdig Beskatning, at da de Folk, som eje lidt, komme til at svare lidt i Skat. Der er, som sagt, efter min Mening ikke Tale om nogen Gave til de store Hartkornsejere, Fideikommisbesiddere eller desl. Man søger ved disse Love at komme ind paa en retfærdig Beskatning, søger at ramme Formuerne og Indkomsterne der, hvor de ere, og sikkert er det, at de store Jordegodsejere ville blive ramte sammen med alle andre og ramte ret føleligt.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad den ærede første Taler (Danne-skjold-Samsøe) sagde om Grundene til, at han og hans Parti ikke vilde stemme for Skattelovene. Der kunde siges forskellige Ting derom. Han sagde, at de paalægge større Beløb, end man behøver, og kom ind paa, at Tiendeloven jo ikke var gennemført, og at man til den ikke behøver Penge før 1908 osv. Man har ganske vist i Udvalgets Betænkning skrevet, at man mente, at 1,650,000 Kr. skulde gaa til Tiendeloven, hvis den blev gennemført — det kunde man jo ikke vide. Men dette, at de skulle gaa dertil, betyder jo egentlig talt ikke, at det akkurat er denne Skuffe, som skal afgive de 1,650,000 Kr. Man